

Denne gang er bladet i kuvert, fordi det består af flere ark, og fordi der medfølger et girokort. Kontingentet er fortsat 130 kr. pr. medlem, som indbetales til giro 825-5318 – gerne via netbank.

Afsender : Lise Gerd Pedersen, Dæmningen 5, 2500 Valby

Viseaftener i Visens Venner i Glostrup, næste sæson:

2006: Fredage den 29/9 – 27/10 – 10/12 (søndag)

2007: Fredage den 12/1 – 2/3 – 27/4

Viseaftener i vores naboforeninger (du kommer ind til medlemspris)

Amagerland	21/9	Efterårsdrømme
Allerød	15/9 +13/10	Viseaftener
Ballerup	27/10	Tove og Per Mark fra VV Kjellerup
Brønshøj	13/10	Besøg af Dyvohray fra Ukraine
Farum	26/10	Spil dansk dagen
Helsingør	23/9	Foreningens egne aktive
Køge	13/10	Ulla Henningsen med Liva Weel program
København	25/9	Kanon- eller ikke-kanon viser
	24/10	Det er dansk! og besøg fra VV Glostrup
Roskilde	24/9	Chresten Speggers Simonsen
Tåstrup	29/9	Rasmus Krogsgaard

Se www.visensvenner.dk, hvor du kan finde links til alle de andre Visens Venner afdelingers hjemmesider (hvis de har en).

Ønsker du at modtage blad pr. mail, så send din mailadresse til:

blad@visensvenneriglostrup.dk

Bestyrelsen :

Formand:	Annie Laksø	3582 0321
Næstformand og blad:	Lise Gerd Pedersen	3645 1863
Kasserer :	Bent Holm	3881 8203
	Knud Søgaard	3670 5536
	Jes Sindal	4640 2178
	Nicolai Engstrøm	3874 0966
	Herdís Kvarnø	4466 4450

Velkommen til en ny sæson og første viseaften

fredag den 29. september 2006

Vi lægger ud med

Teatret Optimis'

Evert Taube cabaret: "Så længe skuden ka' gå"

(se nærmere omtale inde i bladet)

Desuden kan vi opleve vore egne aktive

James, Kim og Annie akkompagneret af Lise

Visevært: Nicolai

Entré 20 kr. for medlemmer og 50 kr. for gæster (for hvem vi må tage forbehold i tilfælde af overtegning).

Tilmelding og bordbestilling kan ske fra mandag den 18. september til senest søndag den 24. september. Husk vor bordbestillingsordning: De, der vil sidde sammen, skal bestille samlet. Ring til:

MINNA: 4640 2178 eller

LILLY W.: 4345 1093

eller send en e-mail til: tilmelding@visensvenneriglostrup.dk

Medbring madkurv, bestik, drikkevarer og hvad I ellers skal bruge – og så selvfølgelig jeres gode humør.

Vi åbner dørene ca. kl. **18:15**, og viseaftenen starter kl. **19:30**

Anmeldelse af sæsonens sidste viseaften

Godt nok regner det udenfor, men ”Foråret er lige om hjørnet” sagde vores nye formand Annie! Og der er noget om snakken — for nu, dagen efter, kan jeg se solen i min have og se de sene påskeliljer blomstre!

Bent Broksø varmede op med ”en liten” og så selv solbrændt ud, som om han kom lige fra syden, der hvor man slår middarna og kvællarna sammen med et godt resultat!

Og så gik det løs: Efter fællessangen sang Herdis ”Ved kajen”, som bringer Lulu Ziegler i frisk erindring – men dejligst var hun sammen med Bent Salomon i ”Skibet skal sejle i nat” som altid gi’r romantikken et skud for boven – for at blive i det ”søværts”, som der var lagt op til! Og NONNER – Jes troede han kunne nøjes med hovedbeklædningen, men den går ikke en anden gang – Gud ske lov! Så kom Edel med noget om afslapning og om det modsatte: Sømandsenken, der ikke sad og bed negle, mens manden tog rundt om jorden og så på alverdens herligheder – men hun holdt sig dog til søens folk! Det gjorde du godt, Edel!

Og så kom Annie! Hvor var hun pragtfuld – hun bragte os alle i stemning med sangen om ”Det lille Hotel”, det med de brede senge i Paris kan jeg godt skrive under på – for jeg har sovet – privat – i al ærbarhed – naturligvis! Men det er ikke for at gå LARSEN i bedene, men de er bedre end de danske, der

er ingen revne – og det leder tanken hen på en berømt kok, der en gang sagde, at ”rødvinen nærmer kvinden til manden!” Så dernede kan de måske spare blomsterne!

Så skulle vi synge sammen med Evy ”Hør klokkerne ringe til ave”. Godt at den er så svær, for så kunne vi høre Evys smukke stemme! En ting, der også overraskede var, at Lise også mestrer harmonikaen!

Hvor skønt, og sådan var jo hele aftenen,

talenterne blomstrede!!! Birthe med Biscayen, som er blandt favoritterne hos mig, og så var der noget om at gå tidligt i seng, men det var vist med Bent Holm! Ja – hvad er det dog for noget – men denne gang var det vist i en af LARSENS!

Men det skulle jo også handle om øller, og Bent Broksø sang om sin ”STORE Kærlighed”, hans morgenbajer — og så kom jeg til at tænke på en genbo, jeg havde en gang. Vi boede overfor Husum Bio, og han havde køkkenvin-

”Jeg kommer av et brusende hav” har Taube kaldt sine erindringer – og det forstår man lidt bedre, når man har stået på Vinga og kigget ud over havet. Taube havde nemlig fået den forklaring på sin herkomst (og ikke den om storken).

En dag var vi i Göteborg, besøgte Evert Taube huset og så hans arbejdsværelse m.v.. Vi var også på et hotel, hvor Taube har dekoreret væggene i en hel sal med sine vers og tilhørende tegninger. Sammen ”sang” vi alle væggene ... og så forlod vi hotellet igen. Det vakte en smule opsigt ☺

Vi kørte til Flatö, besøgte Handelsmand Flinks bod og kørte forbi huset, hvor Maj på Malö boede. Maj

var en ung pige, som Taube var lidt betaget af. Hun blev senere gift, og anekdoten fortæller, at hendes mand var lidt træt af, at turister på Malö spurgte: ”Sig mig, hende Maj på Malö lever hun endnu?” – han plejede at svare, at ”da jeg gik hjemmefra i morges, var hun da levende stadigvæk”.

Vi mødte Inga-Britt Fredholm, som var Taubes privatsekretær gennem mange år, og som fortalte om, hvordan det var at arbejde sammen med Evert Taube. Hele ugen havde vi en Taube sangbog under armen, og man må lade svenskerne, at de kan synge! Jeg drillede Kim med, at de bedste visesangere altså fandtes på mit kursus!

En aften var der arrangeret visekoncert med Jan-Olof Andersson. Hvis I nogensinde får mulighed for at høre ham, så slå til. Det var en viseoplevelse af allerhøjeste karat!

Alt i alt en ferieoplevelse, som kan anbefales, hvis kurset bliver udbudt igen til næste år. Hold øje og slå til hurtigt – kurset var tidligt overtegnet. Se høj-skolekataloget eller www.nordiska.fhsk.se

Sommerferie i Evert Taubes fodspor

Hvad gør en redaktør, når der er plads til overs i bladet ...? Skriver om sin sommerferie, selvfølgelig!

Denne sommer havde Kim og jeg lyst til at tage på højskole, gerne – men ikke nødvendigvis – med relation til viser. Vi kiggede i højskolekataloget og fik øje på et kursus på Nordiska Folkhögskolan. Det vil sige ... der kørte faktisk to kurser parallelt i samme uge (fra mandag middag til fredag middag), så vi kunne udfolde os hver for sig og alligevel være på ferie sammen.

Nordiska Folkhögskolan får tilskud fra alle de nordiske lande, og fokuserer (selvfølgelig) på Nordisk kultur og litteratur, blandt andet den nordiske vise. Højskolen er smukt placeret i Kungälv, nord for Göteborg, hvor Götaelven deler sig i to, lige i nærheden af Bohus fæstningen. Dette er et centralt sted i Nordens historie, for her er mange grænsekampe mellem Norge, Sverige og Danmark blevet udkæmpet.

Det ene kursus handlede om, hvordan man står på en scene og fremfører en vise, og det mente vi jo nok, at Kim kunne trænge til at lære ☺ Underviser på kurset var Hanne Juul – en dansker, som i en del år har boet og undervist i Sverige. Hun er i stand til at få det bedste frem i en visesanger.

Det andet kursus handlede om Evert Taube og Bohuslän, og det meldte jeg mig til. Kurset bestod kort fortalt af foredrag, lejlighed til at synge Taubes viser sammen med andre og tre heldags busudflugter i omegnen. I disse udflugter indgik indtil flere sejlture i den smukke svenske skærgård.

Kursuslederen, Nils, var en ældre, men meget vital, vidende og underholdende herre – og i øvrigt en fremragende visesanger. Han blev suppleret af Lenart, en fortræffelig harmonikaspiller, som spillede Taubes melodier netop, som jeg synes, de skal spilles. Endelig var der buschaufføren Ingemar, som – foruden at køre bussen – spillede harmonika og klaver. Disse tre har kørt kurset i årevis, og de var et virkelig godt team.

Den ene dag sejlede vi ud til øen Vinga, vest for Göteborg (se kortet), hvor Taube boede, indtil han var 16 år. Øen er vel nærmest på størrelse med Christiansø og sejlturen derud kunne minde om Christiansø-turen. Taubes far var fyrmester, og der boede dengang i størrelsesordenen 30 voksne på øen. Selv om det lyder isoleret, var det faktisk et spændende og internationalt miljø, for det var jo her, skibe fra udlandet havde den første kontakt med Sverige. Lodsen boede på Vinga og kom hjem med gaver fra skibene, skibbrudne ”drev i land” på Vinga og kunne fortælle nyt fra den store verden. Der var også tilstrækkeligt mange mennesker på øen til, at det kunne betale sig for bønderne at tage ud til øen for at falbyde deres varer.

due lige overfor – om lørdagen købte han en lille ”flok” bajere, og så satte han sig om aftenen ud ved vinduet og ventede på, at der skulle blive slagsmålovre ved biografen — så man skal ikke underkende øllernes betydning for mændene!

Evy bragte os til det seriøse med Sømandens våde grav – smuk, men sørgelig. Så kom vores Benny med ”Alle sømand er glade for piger” og Evert Taubes dejlige ”Så længe skuden kan gå”. Altid god, og han er den rette til at synge den! Og så kom vores unge mand Kim med ”Matrosen og Nonnen” og guderne skal vide, at man har hørt den før – men ikke med det temperament, som Kim kan lægge for dagen!

Og så sluttede vores (jeg mangler superlativer) dejlige Jes af med ”MOR” som er fra ”Poeten og Lillemor”, og som er et skoleeksempel på, hvordan man rimer – men som egentlig også kan være rørende, og det gjaldt jo både dem om øl, nonner og sømænd – ja det var en aften helt for sig selv med gode visevenner og utroligt oplagte aktive!

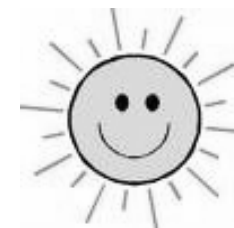
Så TAK til alle for en dejlig sæson. Der er jo lidt langt til den næste, men der er jo den trøst, at Jes kan man møde i Tivoli! (det var den 15. maj, så det er desværre overstået, red.)

Dagny

Velkommen til en ny sæson

Nu er den dejlige sommer så småt ved at være slut, men så er det jo bare godt at have noget at glæde sig til. Og jeg glæder mig til den kommende sæson, jeg glæder mig til at møde jer!, vores dejlige publikum igen, og jeg glæder mig til de mange gode viser, vi skal høre og selv synge.

Jeg glæder mig også til at præsentere jer for de gæster, der kommer og underholder i den kommende sæson. Jeg tror, den bliver rigtig god. Vi kan godt være lidt flere i salen, så I må meget gerne reklamere lidt for os. Vi kan også godt være lidt flere aktive, og vi vil meget gerne være med til at udvikle nye talenter udi visesang, så hvis I kender nogen ...!

Og så glæder jeg mig over, at der er så meget bud efter os fra andre foreninger. Foreløbig er der truffet aftaler om, at aktive fra vores forening skal optræde i Visens Venner i København, Ballerup, Kalundborg, Roskilde, Århus og Nordsjælland i denne sæson. Det kan vi da godt være lidt stolte af.

På gensyn – Annie

Mindeord – Ejnar Rosberg

Lige inden sommerferien modtog vi besked om, at vores ældste aktive visesanger og æresmedlem, Ejnar Rosberg, var sovet ind den 7. maj.

Ejnar var i sit civile liv malermester, og hans ”kendingsviser” var den gamle malervise, ”Jeg stryger et loft”. Foruden sange som ”Åh, disse minder” og ”Den gamle skærslippers forårssang” bar hans repertoirevalg præg af et samfundsmæssigt og socialt engagement, lige fra Jesper Jensens ”Kæmp for alt ...” (en lille fidus), over Osvalds ”Henne om hjørnet” og ”Havnen” til ”Th, hvor er det kommunalt”.

Ejnar fremførte sine viser med et fremragende foredrag, og han var selv i en høj alder i stand til at lære og huske tekster. Det gjorde vist stort indtryk på alle, da han for få år siden sang: ”Jeg skal mødes med Sankt Peter, bare ikke lige nu”. Ejnar fik altid en voldsom applaus fra salen, når han var ”på”.

Sidste gang, vi oplevede Ejnar optræde fra scenen, var til vores juleviseaften i december, hvor Ejnar fejrede sin 94 års fødselsdag og traditionen tro sang ”Man sku’ være julemand hele året rundt” iført nissehue og julemandsskæg. Da var han netop flyttet på plejehjemmet Strandmarks- have, men han vedblev at komme til vores viseaftener hele sæsonen ud – og han var såmænd også til stede ved sæsonafslutningen den 21. april!

Ejnar var et kærligt og positivt menneske, og vi kommer til at savne de mange klap på kinden og omsorgsfulde, venlige ord. Vores tanker går til Ruth, som heldigvis fortsat har lyst til at komme til vores viseaftener.

Lise

Næste viseaften: Teatret OPTimis med Evert Taube cabaret

Teatret OPTimis har gennem 13 år været et af landets eneste turnerende cabaret-teatre. Teatret har spillet 11 forskellige forestillinger med til sammen over 600 opførelser for mere end 50.000 tilskuere.

En H.C. Andersen-forestilling, en Kai Normann Andersen-cabaret og to musicalshows har været yderpunkterne i et repertoire hvor viser af Bellman, Evert Taube, Benny Andersen, Sigfred Pedersen og Poul Henningsen har været det centrale midtpunkt.

Evert Taube, den store svenske visemager, har skrevet et hav af kendte viser - i SÅ LÆNGE SKUDEN KA' GÅ... fremføres en samling af de allerbedste og mest folkekære af viserne, samt nogle få af de mindre kendte.

Taube kunne både beskrive det hjemlige og kigge ud over horisonten: ud på de frådende verdenshave, til Rivieraen og langt væk til Sydamerikas pampasletter. Han kunne som få skrive viser, der rammer hjertet rent. Med enkle, fængende melodier og tekster om kærligheden, livsglæden, naturen og sømandslivet formåede han at begejstre et stort publikum i hele Norden.

SÅ LÆNGE SKUDEN KA' GÅ... viser Evert Taube fra alle sider - fra fyrige tango'er over følsomme ballader til smægtende valse. Stilen er frisk og personlig og viserne fremføres på dansk.

Medvirkende: Allan Høier, sang, og Allan Thorsgaard, guitar

Mindeord – Lilly Holtet

Vi har sagt farvel til en fornem visefortolker. Lilly Holtet døde den 30. august.

Lilly var en kort periode formand i vores forening, men sygdom tvang hende til at træde tilbage. Hun blev herefter udnævnt til æresmedlem, hvilket glædede hende meget.

Lilly var perfektionist – enhver visetekst blev gennemarbejdet i mindste detalje, både den seriøse og den muntre vise.

Tove Ditlevsen, Benny Andersen og Trille stod hendes hjerte nær. Viser af disse blev fremført med stor intensitet.

Men også den muntre vise var hun en mester i. Hun havde skuespillertalent og stor udstråling. Mange husker hende som den fordrukne Malmøhusmor i visen ”Mellem Sjælland og Skåne”, hvor hun kom vaklende ind med en flaske sprut i hånden, eller som den naive pige fra Hobro – og mange flere.

Lilly og jeg lavede flere ting sammen, blandt andet ”Raketvisen” og ”En tier i timen”, og jeg vil – ligesom vennekredsen – savne hende meget. Hun bliver svær at erstatte.

Birthe Milling